ENTREVISTA A LÍDIA ROIG (Directora artística del Misteri de la Selva)

Lídia Roig és una de les impulsores del Misteri de la Selva. Ha estat en totes les representacions que s'han fet des de fa 35 anys.
El Misteri de la Selva és el drama sacre assumpcionista més antic d'Europa en llengua romànica.

Què significa per tu, que vas quasi donar llum al Misteri, aquesta representació?
Per mi és una cosa molt profunda i que la porto molt endins meu.
Vaig viure la gestació i el part. El febrer del 80 el Camil i l'Armand (pares naturals de la recuperació del Misteri) em van proposar per cantar al petit cor. Jo estava embarassada del meu fill i vaig haver de dir que no podia però vaig participar fins el darrer minut de l'elaboració.

I com t'ho vas fer?
Van ficar-me a col·laborar en una altra cosa i em vaig encarregar de les entrades i la gent venia a casa a encomanar-me les entrades. Puc dir que el meu fill va néixer junt amb el Misteri.

És qüestió de família doncs?
Tota la família hi està d'una o altra manera vinculada. El meu marit, els meus dos fills que canten al petit cor i la meva germana (Montserrat) que va fer de Mare de Déu.

La teva vida sembla que vagi lligada al Misteri?
Sempre des del juny tot roda al voltant del Misteri i t'agrada veure com es renova. El misteri és una cosa molt viva. A la gent li pot semblar igual però els que el fem tenim la sensació que cada any es mou (la gent canvia, la manera de fer és diferent a cada representació...).

Si tot canvia, què és el que més ha canviat?
El canvi més gros va ser la supressió de la santíssima trinitat ja fa uns anys. També la introducció d'un cadafal més alt tot fet de fusta, que va significar un canvi important a la representació que fa que veiem el Misteri com és ara. Des de fa tres anys també hem ampliat l'espai del gran cor i enguany tindrem problemes de capacitat (somriu). Hem pensat que farem una ampliació pel costat per seguir mantenint una estructura visual similar.

Això vol dir que cada cop sou més?
Això vol dir que som molta gent, el Misteri ja mou més de cent persones a l'escenari. La mitjana d'edat ha baixat i ara tenim molta gent jove.
Va a tongades. Hem de tenir força cura també amb la formació de la gent que entra nova. Molts vénen ja de la coral però nosaltres treballem més la formació i la tonalitat de les veus. Tenim una manera de cantar i un so especial i adequat per a aquesta església.

El Misteri només es pot fer a la Selva?
Sempre he pensat que l'església de la Selva és l'adequada pel so del Misteri. Jo vaig anar a Roma a Santa Maria il Trastevere, vèiem la dormició de la Mare de Déu dalt, l'escenari era immillorable, però no sonava igual que a casa. També vaig ser a Montserrat i a la Catedral de Tarragona però el so no té res a veure amb el que sentim a l'església de la Selva cada 14 i 15 d'agost.

Dius que heu fet representacions fora, creus que la gent coneix el Misteri?
L'hauria de conèixer més gent. Anem a veure coses de fora i no coneixem les de casa. I no em refereixo a fer-ho com a un reconeixement, sinó com a coneixement. Una persona que coneix i entén el Misteri no el pot veure només una vegada. N'hi ha que repeteixen ja l'any següent i d'altres que ho fan cinc anys més tard, però tots tornen. Interpretar el silenci de l'església de la Selva ens fa saber molts cops si ha vingut més gent de la que esperàvem.

Quin és el futur del Misteri?
El Misteri té un futur molt bo. Això tira amunt i no avall, el mal fóra que ens haguéssim trobat sense relleu i per sort el tenim. Tenim una mare de Déu (la Irene) que fa només un any que fa aquest paper i enguany hem renovat tot el petit cor. Hi ha molts nois i noies que volen fer la talla o l'edat per venir a cantar, la Selva s'ha entregat amb el Misteri des de fa anys i ho portem tots molt endins. Per a la gent de la Selva, després de 35 anys de representacions, el Misteri és un patrimoni propi que passa de pares a fills.